

Radek Novotný: Prodej vody by měl být veřejnou službou. Když půjde jen o zisk, spějeme do záhuby (Rozhovor)

- CZ24 News | 10. dubna 2023

Máme vlastně štěstí, že se vzduch nedodává trubkami, a přinejmenším zatím je k dýchání všude kolem nás. Voda sice také, ale protože je nutné ji dodávat trubkami, stala se učiněným zlatým dolem pro zahraniční investory, kteří jsou podle našeho hosta, ekonoma a vodohospodáře Radka Novotného, v pozici cizího člověka, který vám na vaší vlastní zahradě začne prodávat vodu z vaší vlastní studny. Že je to bláznivé? V našem Kocourkově jde o realitu pro přibližně polovinu měst a obcí. A skoro příznačné na tom je, že často stejné firmy musely kdysi z rozhodnutí soudů v Německu, ve Francii, a v dalších zemích, po desítkách let zavřít svůj krám, ovšem naneštěstí právě v době, kdy se jim otevřel nový Klondike na Východě.

Martina: Řekněte mi, co to bylo za léčku, která způsobila, že napříč naší republikou tolik měst a obcí podepsalo smlouvy, ve kterých privatizovaly zisky a zestátnily náklady? Tomu nerozumím.

Radek Novotný: To pochopíte velmi jednoduše. Oni mají vynikající know-how, které si vyzkoušeli v zahraničí, kde jim to fungovalo, než se provalily důsledky toho počínání, že po dvaceti, někde po deseti letech, je čím dál tím víc tato infrastruktura vybydlována, a města a obce zjišťují, že velká část peněz, které lidé do systému dali, končí na účtech těchto velkých firem. A u nás to začalo v 90. letech, kdy tady byla jednak obrovská vůle privatizovat – a vládlo klasické heslo, které tehdy znělo: „Stát nic neumí. Soukromník to bude dělat líp.“ A u vlády byla pravicová vláda, která říká, že všechno v rukou má mít soukromník. Pak přišla levicová vláda, která uzavřela opoziční smlouvu s pravicovou vládou, tak vaný pakt o neútočení, a v podstatě, když se podíváte, vysvětloval jsem to i na DVTV Martinovi Veselovskému, to šlo ruku v ruce, protože prvních deset let byly na komunálních úrovních velké koalice ODS, ČSSD. Tehdy se to dělo takto, protože málokdy to bylo tak, že by tam byla jedna politická strana schopná zvednout ruku a prosadit všechno. Vždycky se domluvili tito dva velcí, a když jim někdo chyběl, tak si k tomu vzali KDU. A takhle to jelo deset, patnáct let.

A pozor, teď vás překvapím: S některými lidmi z KDU jsme bránili vodárny proti lidem z KDU. S lidmi s ČSSD jsme bránili vodárny proti lidem z ČSSD, proti lidem, kteří šli na ruku koncernům. To samé můžu říct o ODS. To znamená, není to, prosím vás, o tom, že by to bylo o politických stranách, je to o lidech. Vždycky to je o lidech.

Vy jste se ptala, jak je možné, že tito lidé naletěli. Tak já říkám: Za prvé – byli naivní. Za druhé: Oni přišli s absolutní demagogií, o které nikdo nepřemýšlel. Přišli a začali slibovat. A dokonce, pozor, neříkaly to tyto koncerny, ty si vždy vytipovaly nějakého vrcholového politika, který byl vysoko v dané stranické funkci, seděl na městě, nejlépe v místě primátora, nebo náměstka primátora, a současně seděl ve vodárně. To znamená člověk, který tím, že něco řekl, ovlivnil celou svou stranickou buňku v daném regionu. A tento člověk seděl i ve vodárně, a všichni říkali: „Ale vždyť tento člověk sedí ve vodárně. On mluví pravdu. Já o tom tolik nevím, a tak mu věřím.“ A tento člověk pak dost často skončil ve vodárnách nadnárodní firmy. Takové lidi najdete na justice.cz úplně bez problémů. A tento člověk na zastupitelstvu začal říkat: „Přijde strategický investor, a bude investovat

za nás. Slibuje, že vodné, stočné poroste 30 let pouze o inflaci, a zajistí dotace z Evropské unie. A vy mi říkáte, že to nemáme pronajmout? Vy jste z ČSSD? Vy jste komunista? Vy vůbec nerozumíte tomu, o čem mluvím. Vy byste to všechno chtěl znárodnovat.“ A začal útočit na lidi, kteří říkali: „Prosím vás, vždyť to je nereálné. To, co říkáte je nesmysl. Jak může někdo zajistit vodné, stočné? Vždyť víme, že to máme podinvestované.“

Tehdy jsme ještě nebyli v Evropské unii, probíhaly předvstupní fondy Evropské unie, a tam už tehdy byly podmínky, že pokud přijdou peníze z Evropské unie do tohoto odvětví, tak jenom do společností, které ovládá municipalita, a že to nesmí generovat zisk soukromým firmám. Tedy že neumožní zneužití peněz daňových poplatníků Evropské unie. A když na to začal někdo upozorňovat, tak říkali: „Vždyť v Evropské unii ještě nejsme, teprve se bude vyjednávat. Co to tady vykládáte.“ Takže to byla další věc. To, že oni budou investovat, jsem věděl hned, věděl jsem, že je to špatně, že to je nesmysl, protože do vašeho majetku přece nebude nikdo investovat. To je lež. A na těchto třech lžích stojí celý ten proces, kdy zastupitel, který tomu nerozuměl, slyšel shora informaci, že my to neumíme, a oni to všechno zajistí. A když se bránil, tak byl osočován, že je komunista, nebo že se brání novým věcem. „Zajistíte dotace? Zajistíte to? To nejde zajistit.“ Takže vlastně on byl pod tlakem, a neměl argument.

A proti tomu byla poslední skupina, která se bránila, a bránila se s námi, a díky tomu se podařilo půlku republiky ubránit. To je něco, co je pro vás novinka. Podařilo se ubránit spoustu vodáren právě proto, že jsme prokázali, že oni slibovali v Olomouci – a podívejte se, jak se vyvíjí cena vodného, stočného. Oni to slibovali ve Zlíně – a podívejte se, jaké mají dotace. Žádné dotace nemají. Takže se podařilo ubránit, Mladá Boleslav, Náchod, Pardubice. Samozřejmě tam, kde už natvrdo začali lhát starostům, jsme k tomu přidali rozsudky, žaloby. A první rozsudky přišly v roce 2007, 10, a postupně se nyní konečně po x letech objevují v dalších kauzách.

Soudy nám nyní dávají za pravdu, že akcionáři vodáren byli už na začátku podvedeni, a hlasovali pro něco, co je postaveno na podvodných informacích

Martina: A jaké to jsou rozsudky? Protože jste zmiňoval, že jste opakovaně uspěli u Ústavního soudu poté, že vám daly za pravdu Krajský soud v Brně, Vrchní soud v Olomouci, Nejvyšší soud v Brně. Čeho se tyto rozsudky týkají?

Radek Novotný: Ten systém, kde byste mohla zavést představenstvo vodárny, které uzavírá smlouvu, která převádí peněžní toky, nebo vyvádí peněžní toky do rukou nadnárodního koncernu, musí ze zákona schválit valná hromada akcionářů, a 90 procent vodáren vlastní města a obce. V rámci kupónové privatizace se zprivatizovalo jenom 10 procent, zbytek zůstal tak, aby to navěky ovládaly obce. A představenstvo městské vodárny, městské, podotýkám, musí přijít, a říct akcionářům: „Navrhujeme uzavřít takovou a takovou smlouvu, s takovým a takovým koncernem. Zajistí to dotace, zajistí to toto.“ A oni toto vykládali starostům. A my jsme doložili, že byly předloženy nepravdivé znalecké posudky. Že byly předloženy ne nepravdivé, ale lživé zprávy představenstva, které vyžaduje zákon. A soudy nám teď dávají za pravdu v tom, že akcionáři byli podvedeni už na začátku tohoto systému, a hlasovali pro něco, co je postaveno na podvodných informacích.

Martina: To je to, co jste říkal, že se vlastně některé koncerny dostaly k naší vodě údajně protiprávně? Proto? Tímto způsobem?

Radek Novotný: Oni se k tomu dostali díky protiprávnímu jednání politiků, případně vodařů. A největší prča je, pardon za ten výraz, že tito lidé, kteří seděli ve vodárnách, a vlastně je touto

cestou připravovali k vytunelování, dneska sedí ve vedení těchto koncernů. Takže tam je spojka úplně jasná, proč to dělali. To je to vysvětlení. Když si řeknete, proč to udělal vodař, který míval vlastní vodárnu? Tak proto. Hned po uzavření smlouvy okamžitě přešel do vedoucí funkce daného koncernu.

Martina: Kolik jste říkal, že se podařilo udržet v držení měst, obcí, municipalit?

Radek Novotný: Přibližně 50 procent.

Martina: Padesát procent. Je velký rozdíl mezi cenou, kterou lidé v těchto oblastech platí za vodné a stočné, proti těm, kolik platí tam, kde to vlastní koncerny?

Radek Novotný: Dobře položená otázka, protože díky tomu vám na ni odpovím, že to není jenom o ceně vody. Rozdíl v ceně vody je někde velký, když to řeknu na příkladu, kdy je na jedné straně severní Morava, a na druhé Přerov, který se podařilo v roce 2010, 2005 a 2006 ubránit. Severní Morava, která byla v rukou koncernů, byla dlouho levnější než v Přerově, kde to bylo v rukou měst a obcí. A během x let Severomoravské vodovody zkoušely ovládnout VaK Přerov, a říkaly: My to pro vás budeme dělat levněji, než to děláte vy, a slibovaly podobné hory doly.

Mimo jiné, bývalý předseda představenstva okresní vodárny je členem správní rady Nadačního fondu Pravda o vodě, vystupoval se mnou v Senátu, je to také zastupitel, takže člověk, který má fakt zkušenost i s politikou, není to jenom člověk, který rozumí vodárenství. A dneska je to tak, že VaK Přerov má cenu asi 104 korun za kubík, a severní Morava 118, takže je už x let dražší než VaK Přerov. To je jedna věc, že cena vody může být dokonce stejná, někde může být vyšší.

Ale není to o ceně vody. Jde o to, kde končí peníze, které se za vodu vyberou. To je jedna věc, protože v okamžiku, kdy vyberete 118 korun, a nějakých 300, 400 miliónů každý rok musíte poslat majiteli koncernu, tak je to rozdíl proti tomu, když v Přerově taky vyberete 118 korun, ale vrazíte je do trubek.

Martina: Servery, které uvádějí na pravou míru nejrůznější, jak oni říkají, zavádějící informace ohledně vody, třeba tvrdí, že soukromé firmy nejenom že vodu nevlastní, to už jsme říkali, ale rovněž kvůli nim nedochází k neoprávněnému odlivu zisků do zahraničí. A že města a obce 41 procent z ceny za vodné a stočné odvádí státu ve formě daní, či poplatků. K tomu je nutné podotknout, že v naší republice máme jedno z nejvyšších zdanění v celé Evropě. Poplatků, které jsou vodárenské společnosti povinny odvádět, není málo. Máme tady poplatky za podzemní vody, za odběr povrchové vody, za vypouštění odpadních vod, záborů prostranství, odvody státu, věcná břemena vůči státu, daň z příjmu nemovitostí, korporátní daně, a tak dále a tak dále. Co s tím?

Radek Novotný: Prosím vás, tohle všechno je pravda, a všechny tyto poplatky městské vodárny platí. Vodárna v Přerově platí stejně, jako Severomoravské vodovody. Prosím vás, ohledně toho, že platíte daň z nemovitosti: Já také platím daň z nemovitosti, a je úplně jedno, jestli jste korporát, a já jsem soukromá osoba. Prostě tuto daň zaplatíme. To, že je vysoká, nebo není, o tom diskuse není. Jestli máme zpoplatněné podzemní a povrchové vody, tak je zaplatí jak VaK Přerov, tak Severomoravské vody, tak také Pražské vodovody. To znamená, že to jsou podmínky pro celé hřiště, na kterém se hraje. Ale toto hřiště je pro všechny stejné.

Prodej vody by měl být veřejnou službou. V okamžiku, kdy jde jen o zisk,

spějeme do záhuby.

Martina: Jasně, takže tady jde o to, že je nějaké povinné penzum poplatků, které zaplatí úplně každý, kdo to prostě provozuje. Ale vám jde o to, že zbytek, zisk, potom nezůstává v dané zemi, firmě, městě, ale bere si ho jako zisk majitel.

Radek Novotný: Prosím vás, korporát, soukromý vlastník, který je postaven jako akciová společnost, eseróčko, podnikání: Ze zákona paragraf tři jasně tvrdí, že podnikání je soustavná činnost vykonávaná za účelem dosažení zisku. Bývalý ředitel Severomoravských vodovodů, jinak profesor na Vysoké škole báňské, chytrý chlap, říká: „My jsme se stali společností, kterou vlastní soukromý subjekt. A soukromý subjekt má prioritu ne obnovovat infrastrukturu, ale generovat zisk. A my, jako vodárenský management, jsme povinni vlastníkovu splnit jeho přání.“ Kdyby to, prosím vás, neříkal, tak by samozřejmě nemohl sedět ani ve vedení, ani v orgánech této společnosti. Koho chleba jíš, toho píseň zpívej. A tohle je logické, na tom není, prosím vás, nic nelegálního.

To je prostě o tom, co říkám, že prodej vody by měl fungovat jako veřejná služba. K tomu jsou důkazy a argumentace v dokumentu Voda vydělává. A došli k tomu i lidé v západním kapitalismu, ve Francii, v Německu, protože pochopili, že v tu chvíli, kdy v tom je prioritou generování zisku, pokud všechno postavíme jenom na generování zisku, a zapomeneme na další věci, které mají daleko větší hodnotu, tak spějeme do záhuby. A myslím, že to už začíná chápat stále více lidí i v rámci jiných odvětví, viz energetika, plynárenství a tak dále.

A pak tady máme společnosti, které fungují jako veřejná služba a které nemají za úkol zisk. Prostě co chce starosta, co chce politik? Být znovu zvolen. Každý politik chce být znovu zvolen. A kdy bude zvolen? Když poteče čistá voda. Když v době, kdy bude sucho, nebudeme řešit, že je sucho. A když budou připojené kanalizace, a cena vody bude rozumná. Pak ho lidé rádi zvolí, protože v dané chvíli řeknou: Jo, on se tady stará, snaží se, a tak dále. To znamená, prioritou politiků je být znovu zvolen. A prioritou městských vodáren není, jestli někoho zvolí, nebo nezvolí, ale aby jim to fungovalo co nejlíp. To znamená, že peníze, které vyberou od lidí, vrazí zpátky do trubek. A v tom je obrovský rozdíl. A tady se bavíme o miliardách ročně, které odtékají.

A pak je tam ještě jeden vliv, který souvisí s dotacemi, o kterých jsem mluvil. Cena vody bude podobná, zisky skončí v jednom případě v trubkách, a v druhém případě v zahraničí. A v okamžiku, kdy skončí v zahraničí, tak je problém v tomto: Evropská unie, do které jsme vstoupili 1. 5. 2004, a kdy stát tehdy uzavřel, v rámci kapitoly 22, závazek o životním prostředí, že odpadní vody České republiky budou splňovat normy evropského společenství. To znamená, že do Dunaje nepotečou výkaly, protože některé věci se tady řešily velmi povrchně. A Evropská unie nám řekla: „Jasně, vy na to nebudete mít úplně všechny peníze. My vám na to peníze dáme. Dáme vám určitou část, 70, 80 procent, a zbytek dofinancujete, a splníte normy, které budou odpovídat v rámci ochrany životního prostředí podmínkám, jaké jsou pro ostatní státy západní Evropy. Ale nebude to generovat zisk soukromým firmám. Jasně?“

A naši politici tehdy řekli: „Jasně. To je logické. Samozřejmě, ani my bychom neumožnili zneužití dotací, a tak chápeme, že si to chcete pohlídat i vy.“ Ale druhá část politiků už rozprodávala vodárny. Bavíme se o stejném období, protože mluvím o roku 2005, a před tím jsme se bavili o tom, kdy to začalo. To znamená, že se bijí mezi sebou, což vždycky říkám, že v každé politické straně najdete 5 % velmi slušných lidí, 5 % neskutečných gaunerů, a 90 % lidí, kteří jsou v takovém spektru lidí, kteří něčemu rozumí, ale rozumí jenom tomu svému, a snaží se tomu pomoci. Část z nich se snaží zorientovat, dejme tomu, pomoci nějaké legislativě, nebo se přiklání k něčemu, co jim dává smysl. A pak je tam část velmi lenivých lidí, kteří nebudou dělat nic. A ještě část ovcí, které sedí u korýtky, a spokojeně berou a inkasují. Toto je různě promíchané. Toto procentuální rozložení je dáno mou

dvacetiletou zkušeností s politiky, takže si dovolím to takhle říct. Jiní lidé na to můžou mít jiný názor, někteří mi říkají, že jsem to s těmi dobrými procenty přehnal. Není to tak.

A problém je, že výsledky z dotací, které inkasují městské vodárny, a ještě reinvestují do stavu trubek, nejsou vidět, protože trubky jsou v zemi. To znamená, že politik si za to nepostaví fotbalový stadion. Nepostaví za to aquacentrum, takže za to není zvolen. Ale je zvolen za to, že zasponzorujeme fotbalový tým, a budeme chvíli hrát jinou ligu.

Martina: A pro většinu lidí vzniká voda v kohoutku.

Radek Novotný: Prosím vás, já mám informace od novináře, a to se vás nechci dotknout, který říkal: „Nevím, proč furt řešíte vodu. Když voda teče málo, tak víc otočím kohoutkem.“ Nebudu říkat, jak se ten pán jmenuje. A já jsem mu říkal, že ať už mi po tomto v životě nevolá. Vysvětlil jsem to? Rozumíte mi?

Voda už je luxusním zbožím. Vodu nepotřebujete jen na pití, ale i pro elektrárny na chlazení, pro průmysl, všude. Když zdražily energie, stoupla cena vody o 10 až 28 procent.

Martina: Myslím, že ano, přesto se chci ještě zeptat: Vy jste tady hovořil o tom, že jsme v 90. letech, a potom dál po roce 2000, uzavírali – na svém webu to říkáte – vazalské smlouvy. U mnohých, jak jste to popisoval, to bylo z naivity, u někoho v tom byl jasný cíl. Ale povězte mi: To, že se tyto korporáty posunuly směrem na divoký Východ, znamená, že takto postupovaly v privatizaci svých nákladů i ostatní postkomunistické země? Nebo jsme v tomto jacísi tahouni?

Radek Novotný: Ne, Poláci si to ubránili. Zkoušely to v Rusku, měly tam svoje pobočky, ale po nějaké době to tyto koncerny musely zavřít, prostě se stáhly, protože zjistily, že tam nemají šanci. Víím, že byla nějaká korupční kauza v Budapešti, kde se domlouvalo, kolik bude koncern brát, ale nevíme, jak skončily. Nedávno jsme člověka, který nás o tom informoval, požádali o rozsudky, jak to tehdy skončilo. To znamená, že samozřejmě východní blok zkusily, a myslím, že úspěšně.

Možná jsem to řekl trochu špatně. Nebo nevím, jestli jste to špatně nepochopila, ale vždycky tam byla určitá míra korupce a naivity. To je to, co jsem naznačoval: 5 % neskutečných darebáků, 5 % rozumných lidí. Vždycky pak záleží na tom, jestli ta, nebo tato skupina, ovlivní dostatečně silně zbylých 90 %. Na začátku, v 90. letech byla pětiprocentní část hodná, nebo rozumná, která by to s vlastním majetkem neudělala. Ale v tu chvíli převážilo, že se těch 90 % přiklonilo k darebákům, kteří na tom ve velkém profitovali svými pobyty, jak je to v dokumentu Voda vydělává, kdy jim platí pobyty, jezdí se na Roland Gaross, a tak dále. Ale zásadní je, že není možné vodu spravovat a rozvíjet dál, jenom z pohledu veřejného zájmu v okamžiku, kdy to drží korporát, protože korporát si vždycky zobne své peníze, na které má v podstatě legální právo.

Martina: Vy do toho tepete už léta, čeho se bojíte? Vezměme v úvahu, že situace je, jaká je, jakési status quo, je tady tolik a tolik korporací, investují to, co ze zákona musí, nebo odvádějí to, co ze zákona musí. A pak jsou tady oblasti, jak říkáte, které se výprodeji ubránily. Ale jaký nám z toho do budoucna kyne problém? Aby třeba i onen novinář zpozorněl, když nepoteče voda, i když třeba otočí víc kohoutkem? Jak to vidíte? Čeho se obáváte? Proč do toho tak jdete?

Radek Novotný: Obávám se toho, že tento hrad padne, a budeme ve stejné situaci, jako jsme třeba ohledně elektřiny. My postavíme elektrárny, zainvestujeme do rozvodných sítí, a o naší ceně, a o jejich ziscích rozhodují nějakí spekulanti na nějaké burze.

Martina: Vy se tedy bojíte, že by voda mohla být luxusním zbožím?

Radek Novotný: Už je luxusním zbožím. My si to neuvědomujeme, ale pozor, vodu potřebujete i pro elektrárny, protože potřebujete chlazení. Pro průmysl, protože všude potřebujete vodu. A co se stalo, potom co zdražila energie? Okamžitě stoupla cena vody. Pozor, někde stoupla o 10, někde o 20, někde o 28 procent. Takže v tom se hraje různá hra, protože víme, že energie stoupla všude stejně. Ale podstatné je, že kdo nedrží v rukou peněžní toky, ten nerozhoduje o ničem. Cenotvorba? Jasně, že oni říkají, že je to tu regulováno. A já vždycky říkám: „Ano, je to tu regulováno, a to tak, jako když se rozhodnete nechat tygra, který má hlad, nažrat. Nebo ho necháte nažrat jenom trochu. A je vás teď deset, kteří ho držíte za ocas, a říkáte, dál už nežer, dál už nežer. A tygr se trochu nají a říká si: „Tak dobré.“ Pak dostane větší hlad a řekne si: „300 miliónů ročně? Já chci 400.“ A mezitím se z vás deseti, kteří ho držíte, dva domluví, že ho přestanou držet, protože ví, že když si lev vezme 400, tak jim zaplatí něco bokem, a oni přestanou držet. Takže už vás drží jenom osm, a lev si zobne 400. A to je systém vařené žáby, kdy pomalíčku přidávám, a vy jste v kaslíku. A nakonec zjistíte, že ho drží tři nejstatečnější, nejsilnější, ale to nejsou Arnoldové Schwarzeneggerové, to jsou lidi z masa a kostí, nemají šanci. Koncern si vždycky najde skulinku v systému.

Opravdu doporučuji se podívat na ten francouzský dokument, protože to tam popisují jednotliví starostové měst – Brusel, Mont Pelière, Bordeaux, Grenoble. Tam zjistíte, že tam starostové otevírají oči všem ostatním. My se nelišíme. A další věc, už i soud, třeba u krajského soudu, řekl, když se ho zeptali, jak vidí tyto kauzy u nás: „Vždycky jsem měl snahu napsat rozsudek, který bude o třech větech. Nikdy se mi to nepodařilo. V této kauze, v této vodárenské kauze už je to jasné. Veškerá faktická moc v České republice je v rukou mezinárodních korporací. Všechno ostatní je stále trapnější hra.“ Takže, jestli se mě ptáte, čeho se nejvíce bojím, tak že to, co řekl on v rámci této kauzy, bude realitou, protože pak už jsme otroci ve vlastní zemi.

Žijeme v koncernistánu. Informoval jsem, že koncerny skupují vodu, a pak vykuchají vodárny. A místo řešení mi shořelo auto i s garáží.

Martina: Radku Novotný, vy do toho už šlapete, řekněme, dvacet let. Říkáte, že na svém webu uvádíte, že jsme uzavřeli mnohé vazalské smlouvy, hovoříte, píšete až o gangsterských praktikách. Zároveň už jsme se bavili o tom, že jste uspěl u několika soudů. Řekněte mi, byl někdy někdo odsouzen za to, že uzavřel v těchto kauzách pro stát velmi nevýhodné smlouvy?

Radek Novotný: Na tuto otázku odpovím už tím, na co jste se ptala už předtím, tedy: Čeho se nejvíc bojíte? A byl za to někdo odsouzen? Bojím se toho, že nežijeme v právním státě, protože nikdo odsouzen nebyl, přestože mám pravomocné rozsudky. Bojím se, že nežijeme v právním státě, protože jsme vzali materiál, kde jsme dali dohromady fakta, rozsudky, čísla, tabulky, zkušenosti komunálních politiků při obraně vodárny, dokonce jsme tam nedávno uvedli argumentaci koncernů, kterou použijí v okamžiku, kdy se budou snažit, aby to zákonodárci neřešili, a řekli jsme: „Toto vám budou říkat. A toto jsme poštou doporučeně doručili každému poslanci, senátorovi, zákonodárcům, kteří jako jediní to můžou vyřešit. Plus rozsudky.“ A řekli jsme jim. „Pojďte nám s tím pomoci.“ Ale oni to nechtějí řešit.

Bojím se toho, že žijeme v koncernistánu. To vám říkám rovnou, že už žijeme, ne že budeme žít, v koncernistánu. Není to tak, že řekneme: „Pojďme to tady vyhodit do... Rezignujme.“ Tak to není. Ale první zkušenost s těmito lidmi... A většinu těchto lidí jsme neinformovali jednou. Prosím vás, my informujeme, já informuji politiky od roku 2002, ministerstva, každé ministerstvo, kromě ministerstva, kde tomu velel pan Drobil, kde to bylo zbytečné, tak fakt informujeme každé ministerstvo, dáváme rozsudky, dáváme stav.

Informovali jsme: Pozor, koncerny vám to skupují. A když to skoupí, vykuchají vodárny, zavrou

provozní modely. Nedělejte to. Braňte nás. A místo toho, aby to začali řešit, tak mi shořelo auto i s garáží. Takže informace, kterou jsem dostal od člověka, který je dneska náměstek ministra, byla tehdy: „Bereme na vědomí.“ Prosím vás, když vám politik, nebo úředník řekne: „Bereme na vědomí“, tak to znamená: „Strkám to do šuplíku, a už neotravuj.“ Takže to je moje zkušenost z roku 2000.

Potom, když se vyměnily vlády, jsem se ptal: „Dobře, ti staří to udělali takhle. A co dělali ti další?“ Informoval jsem je. Přišly Věci veřejné, krásné holky, jestli si pamatujete, oni měli šikovné holky, to bylo asi na této politické straně nejpozitivnější, ať tomu dáme trochu humorný pohled. Dokonce se ozvala jedna paní z Olomouce, že si všimla, že to řeším a že by to chtěla řešit v Olomouci, kde tato kauza taky byla. Já jsem říkal: „Jestli to otevřete, tak počítejte s tím, že na vás začnou okamžitě všichni útočit, protože toto nikdo řešit nechce.“ Tak už to nikdo neřešil. Přišel STAN, přišly další politické strany, TOP 09, tyto různé klony ODS, a tak dále. Na to můžete mít různý názor. Prosím vás, lidi ze STANu se mnou brání vodu, Vody a kanalizace Zlín, proti lidem ze STANu, kteří se tam za 5 let dostali přes vodu na tu pozici. Říkali: „Musíme to vrátit. My jsme to neuzavřeli.“ To je klasika. Všichni tito politici jednají v podstatě podobně. Zneužije se téma vody k tomu, aby na sebe natáhli zájem voličů, zaujmou voliče, dostanou se tam, a pak to neřeší.

Mám tady konkrétní případ a myslím si, že si to můžu dovolit, protože to mám napsané, je to věc, kterou máme zdokumentovanou: Obrátili jsme se na pana Gazdíka. Říkám: „Podívejte se, v televizi mluvíte rozumně, proto se na vás obracím. Podívejte se, co dělá váš primátor ve Zlíně.“ Odpověď byla: „Primátor dělá to nejlepší, co umí.“ Říkám: „Ono to už stálo půl miliardy.“ Koho? Občany. Protože on to nechal tak, aby to fungovalo dál. To znamená, že problém je v tom, že ti další, kteří tam nastoupili, jsou jednak malé politické strany, a vidíte, co se stalo, že ti malí, kteří nemají v podstatě ani 5 procent, aby přežili, se museli k někomu přilepit. Můžete mít jiný názor, ale můj názor je jasný, a oni jsou vděční za to, že tam jsou.

Pan Kohout, to je ekonom, napsal velmi dobrou knížku ohledně našeho ústavního systému, a jak by to mělo fungovat, a malé politické strany, které jsou na hranici existence v tom smyslu, že by neměly příjem ze státní kasy, prostě udělají cokoli proto, aby si tento příjem zajistily. Prostě systém přežití. A ti velcí, kteří tam jsou, pokud nevypadli, sociální demokracie, vědí, že by museli opravdu vlézt do vlastních řad, a začít dělat pořádek. A já se obávám, ne, že se obávám, já to vím, že oni na to nemají ani sílu, ani chuť. A myslím, v okamžiku, kdy vidím situaci v zahraničí, že ani důvod. Že pro ně z toho plynou různé výhody, které díky tomu, že to jede dál, jim samotným přinášejí prospěch.

Politici jsou tady pro nás, abychom měli kvalitní vodu za přijatelné ceny, a ne pro koncerny a jejich zisky

Martina: Takže ani současná vláda en bloc nemá tendenci tuto věc jakkoli řešit, nebo třeba revokovat některé smlouvy?

Radek Novotný: My jsme dávali dohromady, nebo dáváme pořád dohromady podpisy pod petici Voda je život. Prosím vás, já nejsem petičový typ, to jste možná pochopila z toho, jak odpovídám. Nejdříve jsem šel k soudu a k rozsudkům, protože dohadovat se s nějakým politikem, nebo advokátem, který dostane namaštěnou kapsu, a pak mi vysvětluje svůj názor na paragraf? Prostě rozsudek soudu je rozsudek soudu. A s rozsudky soudu jsem řekl: Tak dobře, pojďme vytvořit legitimní tlak na politiky. Pojďme to zveřejňovat. Pojďme to dostat mezi veřejnost cestou, kdy se toho média chytí, k tomu bych se rád potom ještě na chvíli dostal, a pojďme s tím politiky konfrontovat. A samozřejmě, než je začnu konfrontovat, tak je musím nejdřív informovat. To znamená, že jim to pravidelně posíláme. Začali jsme chartou Voda 300. V roce 2016 jsme jim poslali první balík informací. A takhle jim vždy co dva roky posíláme určitý objem rozsudků, faktů, jak se vyvíjejí kauzy, a tak dál. A informujeme je, dáváme jim na vědomí a žádáme, aby se nato podívali, aby dali svůj názor, a tak dál.

Martina: A voda teče.

Radek Novotný: A peníze tečou.

Martina: Ano.

Radek Novotný: Ale pozor, pak jsme řekli: Dobře, doba hájení skončila. Informace máte. Vidíte, že to je průser. My jsme všem poslali dokument Voda vydělává, a složili se, a koupili multilicenci francouzské firmy, a všem jsme poslali originály. Na to se složili lidé, protože jenom, aby to mohlo být vysíláno všude, tak je to 180, 150 korun za jedno DVDčko, a koupili jsme jich, myslím, 300, aby to dostali všichni poslanci, senátoři, členové vlády, státní zástupci, a tak dále. Prostě jsme to fakt poslali všem, kteří jsou na klíkových postech, a můžou tuto problematiku odněkud rozplétat. To znamená - všichni vědí. Nikdo nemůže říct, že to nemá, my to máme s dodejkami. Já jsem důsledný, protože vím, že když to zanesu na podatelnu Poslanecké sněmovny, tak mi pak dotyčný politik řekne: To víte, asistentka to někam zanesla, nebo podobně. Takže já už všechno s dodejkami, nebo přes datové schránky.

A v okamžiku, kdy už jsme je informovali, tak jsme začali dávat dohromady v podstatě občanskou neposlušnost, nebo spíš poslušnost, protože lidé, kteří jsou podepsáni pod peticí, chápou, že vodu k životu potřebují, že ji budou potřebovat jejich děcka a že to vždycky zaplatíme jenom my. Takže, pokud je tam tato charakteristika vody, tak politik je tam pro nás, ne pro koncern. A v tu chvíli, kdy mi politik řekne, což jsme našli v jednom zápise, že to zatím nepožaduje velké množství lidí, tak jsme řekli: Dobře, dáme dohromady 100 000 podpisů. Přišli jsme s tím, že jsme měli asi 15 000 fyzických, a dalších 15 000 na internetu. A to už mi někteří senátoři říkali: Pane Novotný, jděte stejnou cestou dál, už je z toho poprask, už se toho bojí, protože vás je hodně. A oni vědí, že po tom jdete dlouho, a máte rozsudky. Ale sežeňte 100 000 podpisů.

Proto vám dávám najevo, že existují i rozumní senátoři, ale byli přehlasováni. A byli přehlasováni přesně tou argumentací, která je v našem materiálu, kdy první věc, kterou senátorka-zpravodajka řekla, že už je všechno vyřešeno. Nemusíme nic řešit. Nebo se to již řeší, a petice je z toho důvodu nedůvodná. Už není důvodná, už je všechno vyřešeno. Takže už nikdy nenastane Bečva. Už nikdy nikdo nemůže skoupit vodárnu. Už nikdy neuteče ani koruna z toho, co zbytečně zaplatíte. Už jsou vyřešeny protiprávní stavy, které jsme jim prokázali, které jsme jim doložili. Už je náhrada škod.

No, to víte, že není. To je závěr. Omlouvám se, že jsem se pustil do této logiky, ale teď jsme došli k situaci, kdy končíme informování. Budeme informovat dál, to samozřejmě ano, protože mám nové rozsudky, ale budeme zvyšovat tlak. A já jsem jim to v Senátu řekl, ještě v době, kdy nebyli u vlády. Senát ovládá ODS a další strany, které jsou s ní v koalici. Jediní, kteří se k tomu zatím staví rozumně, reálně, protože petici všichni podepsali, jsou Piráti. Ti se kupodivu fakt ptali, ptají. A paní Balcarová byla tehdy jejich člověk, který fungoval v rámci odboru životního prostředí, dokonce se za mnou vydala, a místo půlhodinové rozpravy to byla x hodinová rozprava. A samozřejmě, oni k tomu potřebují spojení.

Proč bráníme vodu? Protože nakonec vše kolem vody zaplatí občané.

Jaký je náš cíl? Ukončit často protiprávní stav a prosadit správu vody jako službu občanům a ne zdroj dokování zisků cizích korporací.

Co děláme pro nápravu? Jaké máme výsledky? Co se daří a co ne? Najdete

na: <https://pravdaovode.cz/nfpov>.

ZDROJ: Radio Universum